

saa stærkt som Luksusbefordring, som man har gjort tidligere, og hvis Udviklingen stadig gaar i den Retning, vil det være urimeligt ikke at tage Hensyn hertil. Dette kan medføre, at en Lov som denne med Tiden kan bortfalde.

Vi kan selvstændigt tiltræde de foreslaaede Ændringer, i alt Fald en Del af dem, fordi de for manges Vedkommende imødekommer de Synspunkter, vi har gjort gældende ved tidligere Lejligheder. Vi kan tiltræde de Ændringer, der gaar ud paa at fritage de Automobileer, der bruges i erhvervs-mæssigt Øjemed, for Omsætningsafgiften. Det vil være urimeligt at paalægge dem en saadan Beskatning. F. Eks. er vi selvfølgelig enige i den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde gældende om Fritagelse for de Automobileer, som de Handelsrejsende benytter som Vareautomobileer. Med Hensyn til den Omsætningsafgift, der skal betales, naar der bliver paasat nye Karosserier, hilser vi selvfølgelig ogsaa med Tilfredshed den Ændring, der er foreslaaet, at denne Afgift nedsættes fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{5}$. Vi vilde dog i høj Grad have foretrukket, om den helt kunde bortfalde, og jeg skulde tro, at Kontrolvanskelighederne ikke er saa uovervindelige, at man ikke kunde gaa til at fritage disse Karosserier for Omsætningsafgiften. Det er rigtigt, som der er blevet sagt, at mange af vore Kæremagere har besværet sig over den, og med Rette, og derfor vilde vi gerne medvirke til, at man i alt Fald gav Loven en lempeligere Form paa dette Punkt.

Vi kan ogsaa tiltræde, at den Afgift, der tænkes at indkomme, skal tilflyde Kommunerne. Vi har jo stadig givet Udtryk for den Tanke, at man skulde søge at hjælpe Kommunerne paa forskellig Vis i disse vanskelige Aar, og derfor er vi Tilhængere af dette Forslag. Men vi er ikke tilfredse med den Fordeling, der er foreslaaet. Deri skal ikke ligge, at vi er enige med det ærede Medlem Hr. Knud Hansen i hans Betragtninger; han udtalte, at han vilde haabe, at baade de Konservative og det radikale Venstre vilde finde, at det, der her var foreslaaet, var uretfærdigt, og det ærede Medlem vilde jo have Beløbet brugt til alle mulige Opgaver, til sociale Opgaver. Jeg skal nu villigt indrømme, at Kommunerne ogsaa trænger til at blive hjulpet i den Retning, og det har vi ogsaa stadig været villige til; jeg minder blot det ærede Medlem om, at vi i sin Tid foreslog, at de $\frac{3}{4}$ af de 24 Mill. Kr., som vi vilde være med til at fremskaffe ved en Formueafgift, skulde gaa til Kommunerne, men den Gang fandt vi ikke det

ærede Medlem hjemme; nu ser det ud til, at han har faaet Øjnene op for, at det er nødvendigt. Men naar vi er utilfredse med Fordelingen her, er det, fordi vi synes, der gives for meget til Amtskommunerne, og vi vilde gerne foreslaa, om man ikke kunde lade en større Del gaa til Sognekommunerne.

Sognekommunerne trænger i høj Grad til Penge til deres Vejes Vedligeholdelse. Det skulde gerne være saaledes, at man ude i Sognekommunerne kunde have Veje, som Automobileerne kan færdes paa, og jeg synes, at der dog er nogen Forbindelse mellem en Skat som denne og de Udgifter, som Kommunerne har til Vejenes Vedligeholdelse; vi, som bor i Jylland — hvor det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke bor, men det ærede Medlem kommer jævnlig derover — vil være vidende om, at i mange af de udstrakte jyske Kommuner har man meget Besvær med at faa Pengene til at strække til til at vedligeholde Vejene paa en saadan Maade, at Automobileerne kan færdes paa dem. Derfor tror jeg, det vilde være en praktisk Ændring og en Ændring i den rigtige Retning, om man lod en større Del af Beløbet gaa til Sognekommunerne.

Det er disse faa Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre her ved Lovforslagets første Behandling. Jeg forstod paa den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hedelund, at han ved Forhandlingens Slutning vilde foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, og i dette kan man jo saa se, om man kan forhandle sig til Rette om en efter vor Mening mere retfærdig Fordeling af de Afgifter, som man her tilstræber at faa ind.

Ulrich: Naar jeg tillader mig at tage Ordet, er det, fordi jeg og flere med mig indenfor mit Parti ikke fuldt ud deler de Synspunkter, som min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har gjort gældende i denne Sag. For os staar det saaledes, at vore Kommuner er saa haardt spændt for skattemæssigt set, at det i allerhøjeste Grad er paakrævet at lette Byrderne for dem, og da vi under Behandlingen af den Motorafgiftslov, som vi for nylig har vedtaget her, i Udvalget var klar over, at Luksusmomentet, som var gældende i den tidligere Motorlov, hvor det havde faaet sit Udtryk i Beskatningen efter Hestekræfter, ikke godt kunde oprettholdes i den nye Afgiftslov, i hvilken man altsaa gik bort fra denne Beskatningsform og over til en Vægtafgift og en Benzinafgift, mente vi, der vilde være Rimelighed i, at Luksusmomentet fik et Udtryk i Om-